

Profetens ﷺ födelse

Ett aktuellt svar till dem vilseledda människor som inför innovationer i Allāhs rena religion och bildar firanden av födelsedagen (eller vad de påstår är födelsedagen) för Profeten ﷺ

Att fira Mawlid har ingen grund i Boken eller Sunnah, och denna handling är inte heller registrerad från någon av denna Ummahs lärda; de som tas som Imamer att följas och som håller fast vid berättelserna. Snarare är det en innovation som introducerades av Baṭālūn-sekten.

Året för Hans Ärorika Födelse

Enligt den mest korrekta åsikten bland de lärda, föddes Profeten ﷺ i staden Makkah under Elefantens År (år 570 eller 571 e.Kr.), i månaden Rabī' al-Awwal.[1]

Dagen för Hans Ärorika Födelse

Det råder enighet bland de lärda om att Profeten ﷺ föddes på en måndag, och han sade: *"Den dagen föddes jag och den dagen nedsteg Uppenbarelsen till mig."*[2] Vad gäller det exakta datumet för hans födelse har de lärda dock skiljt sig om detta, även om många lärda säger att han föddes den 12:e Rabī' al-Awwal.

Imām al-Nawawī (d. 676H) — رحمه الله — sade:

”Det råder enighet om att han föddes på en måndag i Rabī‘ al-Awwal. Det råder meningsskiljaktighet om den dagen var den 2:e, 8:e, 10:e eller 12:e i månaden — och dessa är de fyra mest välkända åsikterna angående detta.” [3]

Händelser vid Tidpunkten för Hans Ärorika Födelse

Vissa mirakulösa händelser rapporteras ha inträffat vid tidpunkten när Profeten ﷺ föddes. De flesta av dem är dock inte autentiskt relaterade, snarare är de ḍa‘īf (svaga) eller mawḍū‘ (fabricerade) och kan därför inte förlitas på som avgörande bevis; såsom berättelsen som uppger att några av Kistrās palats gallerier bröt sönder och kollapsade, att magiernas heliga eld dog ut och att några av kyrkorna vid Sāwah-sjön kollapsade och sjönk ner.[4] Det är dock autentiskt relaterat att Profeten ﷺ sade:

”Jag är ett resultat av min fader Ibrāhīms åkallan och den glada nyheten som ‘Īsā (عليهما السلام) framförde. Och min moder — när hon bar mig — såg ett ljus lysa ut från henne, vilket lyst upp palatsen i Syrien...” [5]

Att Fira Dagen för Hans Ärorika Födelse

Imām al-Fākihānī (d. 734H) — رحمه الله — sade:[6]

”Att fira Mawlid har ingen grund i Boken eller Sunnah, och denna handling är inte heller registrerad från någon av denna Ummahs lärda; de som tas som Imamer att följas och som håller fast vid berättelserna. Snarare är det en innovation som introducerades av Baṭālūn-sekten.” [7]

Vad gäller ursprunget till detta nyuppfunna firande har några av de forskande lärda uppgett att den förste personen som innoverade denna sed var ‘Umar ibn Muḥammad al-Mulā i staden Mawṣil i Irak, under det fjärde århundradet som nämns av Imām Abū Shāmah (d. 665H).[8] Han följdes i sin tid av liknande som Abū al-Khaṭṭāb ‘Umar ibn Diḥya: *”som var*

anställd i väst, sedan reste till Syrien, sedan reste han till staden Irbil i Iran, under det fjärde århundradet, där han fann dess kung, Mudzaffarud-Dīn ibn Zaynud-Dīn, visa ett brinnande intresse för milād (födelsedagen) av Profeten ﷺ. Så han sammanställde en bok för honom kallad 'al-Tanwīr fī Mawlid al-Sirāj al-Munīr'; så han reciterade detta för kungen som sedan belönade honom med ett tusen dīnärer."[9]

Imām Mālik (d. 179H) — رحمه الله — sade:

"Den som introducerar en innovation i Islām och anser den vara något gott, har sannerligen påstått att Muḥammad ﷺ har förrätt sitt budskap."
Läs Allāhs — den Mest Välsignade, den Mest Höges — yttrande:

"Denna dag har Jag fullkomnat er Religion för er, fullbordat Min ynnest mot er och Jag har valt Islām som er Religion." [Sūrah al-Mā'idah, 5:3]

Så det som inte var en del av Religionen vid den tidpunkten kan inte vara en del av Religionen idag. Och den sista delen av denna ummah kan inte rättas till, utom av det som rättade till dess första del.[10]

Således, om seden att fira milād al-nabī (profetens födelsedag) hade varit något lovvärt, då: *"Hade Salaf — måtte Allāh vara nöjd med dem — inrättat det. Ty de var de som hade den största äran och kärleken till Profeten ﷺ och ett större nit för att göra det goda. Sannerligen är det mest fulländade uttrycket av kärlek och heder för honom att följa honom, lyda honom, utföra hans befallningar, upprätthålla och återuppliva hans Sunnah — både invärtes och utvärtes — och sprida hans budskap och sträva i detta med hjärtat och handen och tungan. Sådant var Följeslagarnas och dem som följde dem i det godas väg."*[11]

Slutnoter

[1] Se al-Tārīkh (s. 53) av Khalīfah ibn Khayyāṭ, al-Sīrah (1/167) av Ibn Hishām, också Ṭabaqāt al-Kubrā (1/62) av Ibn Sa'd.

[2] Relaterad av Muslim (2/820) och Aḥmad (5/297).

[3] Tahdhīb Sīrat al-Nabawīyah (s. 20) av Imām al-Nawawī.

[4] Munkar: Relaterad av Imām al-Dhahabī i al-Sīrah al-Nabawīyah (s. 11-14) som sade: "Denna berättelse är munkar gharīb (förkastad och märklig)."

[5] Relaterad av al-Ḥākim i al-Mustadrak (2/600) och Ibn Kathīr i al-Bidāyah wal-Nihāyah (1/229) som sade: "Dess berättarkedja är god och stark." Se al-Ṣaḥīḥah (nr. 1545) av Shaykh al-Albānī.

[6] Al-Mawrid fī 'Amal al-Mawlid (s. 21-22).

[7] Baṭālūn: De är en av de vilseledda Bāṭiniyyah Shī'ah-sekterna från Fāṭimiderna — som al-Maqrīzī säger i al-Khiṭaṭ (1/490).

[8] Al-Bā'ith 'alā Inkār al-Bida' wal-Ḥawādith (s. 23-24), Ibn al-Jawzī uppgav något liknande i Mir'āt al-Zamān (8/310).

[9] Al-Bidāyah wal-Nihāyah (13/144-145) av al-Ḥāfiẓ Ibn Kathīr.

[10] Relaterad av al-Qāḍī 'Iyāḍ i al-Shifā' fī Ḥuqūq al-Muṣṭafā (2/676).

[11] Iqtidā' al-Ṣirāṭ al-Mustaqīm (s. 295) av Shaykh al-Islām Ibn Taymiyyah.